

תהלים

קיד.

בו מבואר מפני מה זכה יהודה למלכות:

א בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: ב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: ג הים ראה ויגם הירדן יסב לאחור: ד ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: ה מהלך הים פי תגים הירדן תסב לאחור: ו ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: ז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ח ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

קמו.

חפילה על אריכות הגלות שיעשה למען שמו שלא יחלל:

א לא לנו | יהוה לא לנו פי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך: ב למה יאמרו הגוים איהנא אלהיהם: ג ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשה: ד עצפיהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: ה פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: ו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: ז ידיהם | ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יתנו גרונם: ח כמותם יהיו עשיהם כל אשר כטח בהם: ט ישראל כטח ביהוה עזרם ומגנם הוא: י בית אהרן כטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יא יראי יהוה כטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא: יב יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יג יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים: יד יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם: טו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: טז השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: יז לא המתים יהלליה ולא פל ירדי דומה: יח ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיד מתוך "תהילות מנחם"

א – בצאת ישראל ממצרים. קיח, כט – הודו להוי' כי טוב כי לעולם חסדו

חירות נצחית

א. הוראה מיוחדת יש (בנוסף להוראות הכלליות מאמירת מזמורי הלל¹), מהתחלת השיעור (דיום כ"ד בחודש²) "בצאת ישראל ממצרים", ומסיומו ב"הודו להוי', כי טוב כי לעולם חסדו":

"בצאת ישראל ממצרים": על כל יהודי לזכור תמיד שבנ"י היו במצרים והקב"ה הוציאם משם, כמ"ש³ "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". ומכיון שהקב"ה הוציאם לחירות מכל הענינים הבלתי רצויים – עניני מצרים, והעמידם במצב של חירות – "גוי קדוש"⁴, ובזה גופא "צבאות ה'"⁵, הרי אין זה מתאים להיכנס שוב לעניני מצרים,

¹ המשך בעמוד י

(1) ראה "תהילות מנחם" קיג, א. קיח, כט. עיי"ש.

(2) כתקנת כ"ק מו"ח אדמו"ר, נדפס בקובץ מכתבים שבסוף ספר תהלים "אהל יוסף יצחק". וכן בסוף "תהילות מנחם" ח"א.

(3) פסחים קטז, ב – במשנה. וראה תניא רפמ"ז.

(4) יתרו יט, ו.

(5) בשלח יב, מא.